

τουρκοχώρια γέμιζαν από αξιωματικούς εκ Τουρκίας που παρουσιάζονταν ως δάσκαλοι ή ως συγγενείς Κυπρίων, όλα αυτά καταγγέλλονταν στην αστυνομία μας και αυτοί διαβεβαίωναν για το ασήρικτο των ισχυρισμών των καταγγελλόντων, η Λευκωσία από το 1958 δέχτηκε επιθέσεις ιδιαίτερα στην Ερμού, την εμπορική οδό, για να παραλύσει η οικονομία, το 1963 οι ίδιοι προσχεδιασμένα εγκατέλειψαν τις θέσεις τους στην Κυπριακή Δημοκρατία και έρχονται τώρα να κατηγορούν εμάς για εκδίωξή τους από το κράτος, μια ολόκληρη βιομηχανία πλεκτάνης έχει στηθεί εναντίον μας, θυμηθείτε τα νεκρά παιδιά στην μπανιέρα που σκότωσε ο Τούρκος πατέρας τους, όμως ο Ντενκτάς θεατρικά μετέτρεψε την σκηνή εις βάρος μας, με αποτέλεσμα, όπως έγραφε ο μακαριστός δημοσιογράφος Γενάρης στον οποίο αποκαλύφθηκε η αλήθεια, όλα τα κυκλοφορούνται ξενόγλωσσα βιβλία να έχουν αποδεχτεί την ντεκτασική εκδοχή, πως εμείς τα σκοτώσαμε.

Κάποιοι που κοιμούνται ακόμα, καλό να ξυπνήσουν, πριν τους ξυπνήσουν άλλοι, τουρκοποιημένους.

Δεν ωφελεί το παράπονο

Κάθε φορά που δεν βρίσκεις
 «λίγο σιτάρι για τις γιορτές, λίγο κρασί για τη δύμηση, λίγο
 νερό για τη σκόνη»
 μην απελπίζεσαι γιατί θα 'ρθει μια φωτεινή δύμηση
 από τόπο αγαπημένο έστω και χαμένο,
 απ' ένα Λευκόνοικο, μια Ακανθού, μια Κυθρέα
 ή από ένα άλλο από τα τόσα άλλα άσβηστα κεριά μας.
 Θα ακούσεις ένα Υπερμάχω, ένα Χριστός Ανέστη,
 με αγαλλίαση πολλή, ίσως και κάνα δάκρυ.
 Μέτρα τις ευλογίες σου και πες και ένα Δόξα σοι.
 Κλείσε τα μάτια και θα δεις από πρόσωπο αγαπημένο
 έστω και χαμένο,
 ένα τονωτικό χαμόγελο υπερβιταμινούχο
 και άναψέ του ένα κεριό σε Άγιο πολιούχο

Χάρης Λεμονοφίδης